

Alles op alles voor **veilig bloed**

Paraat. Altijd, overal.

www.rodekruis.be

Veilig bloed door tests en donorselectie

De Dienst voor het Bloed van het Rode Kruis is verantwoordelijk voor de veiligheid van de bloedtransfusie in België. Bij de inzameling en de behandeling van het bloed nemen we strikte veiligheidsvoorschriften in acht.

In onze zorg voor veilig bloed beschikken we over twee belangrijke instrumenten: tests op de bloedstalen en donorselectie.

▶ Het testen van alle bloedstalen

Het Rode Kruis test alle afgenomen bloedstalen op de aanwezigheid van hiv (het virus dat aids veroorzaakt), hepatitis B en C en syfilis. Besmet bloed wordt onmiddellijk vernietigd.

De kans dat onze strenge laboratoriumtests een besmetting niet kunnen aantonen is zeer minimaal maar blijft reëel omwille van de **vensterperiode** of de **blinde periode**. Dit is de periode tussen de besmetting en het moment dat deze besmetting kan aangetoond worden met tests op het bloed. **Dankzij de zorgvuldige selectie van bloeddonoren kunnen we het risico op besmette bloedzakjes tot een minimum herleiden.**

▶ De selectie van bloeddonoren

De selectie van bloeddonoren is in grote mate bepalend voor de veiligheid van het bloed. **We selecteren uitsluitend bloeddonoren die volgens wetenschappelijke statistieken de minste kans maken om een infectie door te geven.** Bovendien willen we met een grondige donorselectie vermijden dat kwetsbare bloeddonoren gezondheidsschade oplopen bij het geven van bloed.

CROSSMATCH

DOB

DATE

310

310

14611.00-97

14611.00-97

Donorselectie: veilig bloed begint vóór het bloed geven

Dankzij een grondige donorselectie beschermen we de patiënt die bloed toegediend krijgt én de gezondheid van de donor. Besmet bloed mag niet in de bloedvoorraad terecht komen. Verzwakte of zieke donoren mogen geen bloed geven omdat bloed geven mogelijk een gevaar voor hun gezondheid betekent. Via donorselectie zorgen we voor veilig bloed, nog vóór de bloedgift.

➤ Bescherming van de gezondheid van de bloeddonor

Een bloedgift van goede kwaliteit moet minstens 40 gram hemoglobine bevatten. Om dit minimum te halen, wordt minimaal 400 ml bloed afgenomen. Omwille van hun leeftijd, lengte of lichaamsgewicht is het voor sommige personen niet aangewezen om 400 ml bloed te geven. Daarom komen zij niet in aanmerking als donor. De arts die aanwezig is op de bloedinzameling houdt dit nauwlettend in het oog.

Zwangere vrouwen of vrouwen die net bevallen zijn, mogen geen bloed geven. Bloed geven kan hen immers verzwakken. Ook mensen die net een operatie hebben gehad of die ziek zijn, geven beter geen bloed. Veiligheid voor alles!

➤ Bescherming van de patiënt: besmet bloed mag niet in de bloedvoorraad terechtkomen

Iedereen heeft recht op veilig bloed. Patiënten die bloed nodig hebben, verwachten bloed van perfecte kwaliteit. **Wie volgens wetenschappelijke statistieken meer kans maakt om besmet bloed door te geven, vragen we om geen bloed te geven.**

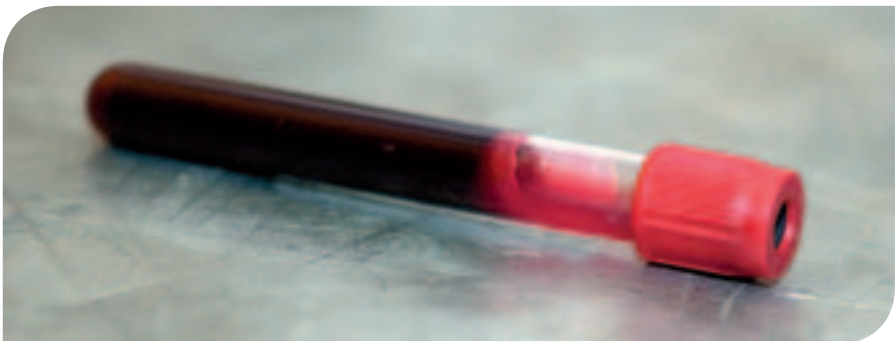
De selectiecriteria voor donoren zijn steeds gebaseerd op epidemiologische en wetenschappelijke gegevens en op onderzoek naar het effect van donorselectie op de veiligheid van het bloed. Deze onderzoeksgegevens liggen aan de basis van internationale afspraken waaraan ook het Rode Kruis gebonden is.

Bij de donorselectie houden we rekening met uiteenlopende criteria.

➤ Uiteraard speelt de **gezondheidstoestand van de donor** een belangrijke rol. Wie aan bepaalde ziektes lijdt (zoals aids, hepatitis B en C of syfilis) mag nooit bloed geven. Deze ziektes kunnen immers via het bloed worden doorgegeven en zo de patiënt besmetten.

➤ Er wordt bij de donorselectie ook rekening gehouden met **voorbije buitenlandse reizen van de kandidaat-donor**. Dit is een voorzorgsmaatregel om de overdracht van bepaalde ziektes te vermijden. Wie bijvoorbeeld tussen 1980 en 1996 - alle perioden samengeteld - zes maanden of langer in Groot-Brittannië verbleef, wordt uitgesloten als donor. Zo wordt de kans op overdracht van de menselijke variant van de gekkekoeienziekte vermeden. Personen die in landen zijn geweest waar veel hiv/aids of malaria voorkomt, mogen tijdelijk geen bloed geven. Wie wil weten of hij/zij in aanmerking komt als donor, kan steeds terecht bij de arts die aanwezig is op de bloedinzameling.

➤ Ook **iemand met een verhoogd risico om besmet bloed door te geven** aan een patiënt, vragen we om geen bloed te geven. Dit verhoogde risico wordt objectief beoordeeld aan de hand van wetenschappelijke statistische gegevens. Soms is het verhoogde risico slechts tijdelijk. Wie bijvoorbeeld een tatoeage of een piercing laat plaatsen, zal tijdelijk geen bloed mogen geven. Soms is het verhoogde risico blijvend. Aan personen die meerdere of wisselende seksuele partners hebben, wordt bijvoorbeeld gevraagd om geen bloed te geven omdat ze volgens statistische gegevens meer kans lopen op een besmetting met seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's). Ook mannen die seks hebben met een andere man vragen we om geen bloed te geven, ongeacht of ze veilig vrijen of niet.

Waarom vragen we mannen die seks hebben gehad met een andere man om geen bloed te geven?

► Maximale veiligheid

Alle ingezamelde bloedgiften worden getest op een besmetting met hiv (het virus dat aids veroorzaakt) en andere door bloed overdraagbare ziektes. Dit is noodzakelijk om te vermijden dat besmette bloedstalen in de bloedvoorraad terechtkomen. De kans dat onze strenge laboratoriumtests een besmetting niet kunnen aantonen is minimaal maar blijft reëel omwille van de vensterperiode of de blinde periode. Dit is de periode tussen de besmetting en het moment dat deze besmetting kan aangetoond worden met tests op het bloed.

Wanneer iemand recent een besmetting met bijvoorbeeld hiv heeft opgelopen, zullen tests deze besmetting misschien nog niet kunnen aantonen. **Door personen met een verhoogd risico op het doorgeven van een besmetting te vragen om geen bloed te geven, wordt het risico dat er besmette bloedzakjes in de bloedvoorraad terechtkomen tot een minimum beperkt.**

Recente rapporten van het *Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid* leren dat op ongeveer 100 Belgische homomannen 1 persoon besmet is met hiv. Bij Belgische heteromannen zijn 1 op ongeveer 5000 personen besmet met hiv.

Ook andere seksueel overdraagbare aandoeningen waartegen het condoom geen volledige bescherming biedt en die via het bloed kunnen doorgegeven worden (zoals syfilis en gonorrhoe), komen meer voor bij mannen die seks hebben met een andere man. Dit blijkt opnieuw uit onderzoeksgegevens van het *Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid*.

Niet alle mannen die seks hebben gehad met een andere man lopen risico op besmetting. De meeste homomannen nemen hun verantwoordelijkheid en vrijen altijd veilig. Maar om een **maximale veiligheid van het bloed** te garanderen en om het overdrachtsrisico van hiv/aids, syfilis en andere seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's) door bloedtransfusie tot een minimum te herleiden, vragen we alle mannen die seks hebben met een andere man om geen bloed te geven.

► Respect voor persoonlijke levenssfeer

De regel dat mannen die seks hebben gehad met een andere man geen bloed mogen geven, is duidelijk en eenvoudig. Iedere man kan voor zichzelf uitmaken of hij op basis van deze regel bloed mag geven of niet. **Op die manier blijft de persoonlijke levenssfeer van de bloeddonoren gerespecteerd.**

Met deze beschermende maatregel velst het Rode Kruis geen oordeel over de geaardheid of het gedrag van kandidaat-bloedgevers. Het is ons enkel om de veiligheid van het bloed te doen. Volgens wetenschappelijke statistieken bestaat er geen verhoogd risico op besmet bloed bij lesbische vrouwen. Hun bloedgiften worden dan ook in dank aanvaard.

Twijfelt u of u in aanmerking komt om bloed te geven? Aarzel dan niet om in alle vertrouwen met de arts van het bloedtransfusiecentrum te overleggen.

Dankzij de donorselectiecriteria van het Rode Kruis en ieders verantwoordelijkheid blijft België tot de veiligste landen op het gebied van bloedtransfusie behoren. Het Rode Kruis dankt alle personen die hun verantwoordelijkheid opnemen door geen bloed, bloedplaatjes of plasma te geven omwille van een eventueel risico.

Meer info

Voor bijkomende informatie kunt u contact opnemen met het **bloedtransfusiecentrum van het Rode Kruis** in uw regio:

- Antwerpen: tel. 03 829 00 00 of antwerpen.bloed@rodekruis.be
- Oost-Vlaanderen: tel. 09 244 56 56 of oostvlaanderen.bloed@rodekruis.be
- Vlaams-Brabant en Limburg:
tel. 016 31 61 61 of vlaamsbrabant.limburg@rodekruis.be
- West-Vlaanderen: tel. 050 32 07 27 of westvlaanderen.bloed@rodekruis.be

Voor bijkomende informatie kunt u ook terecht op **www.rodekruis.be**.

Meer weten over **hiv of andere seksueel overdraagbare aandoeningen** (soa's)?

- Veilig Vrijenlijn: 078 15 15 15.
- De website van Sensoa, het centrum voor seksuele gezondheid en hiv:
www.sensoa.be

Deze folder werd opgesteld door het Rode Kruis in samenwerking met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en in overleg met de Halebifederatie, Sensoa, het Plate-forme Prévention Sida en Exaequo.

Het Rode Kruis heeft uw steun hard nodig.
U kunt vrijwilliger worden,
of u kunt de hulpacties van het Rode Kruis steunen met een gift.
Surf naar www.rodekruis.be en ontdek hoe u het Rode Kruis kunt helpen.

Foto's: Frank Toussaint

V.u.: Philippe Vandekerckhove, Motstraat 40, 2800 Mechelen

Rode Kruis-Vlaanderen is een onafhankelijke organisatie die via het Belgische Rode Kruis deel uitmaakt van de Internationale Rode Kruis- en Rode Halve Maanbeweging.